

Vraag van het lid Jaarsma (D66)

De gemeente Amsterdam heeft in 2014 waterpercelen via een gebruiksovereenkomst "om niet" in gebruik gegeven aan een vrijwilligersvereniging, waarbij bewoners zelf hebben geïnvesteerd in de aanleg, het beheer en onderhoud van steigers en daarvoor in de plaats exclusief gebruik kregen. Deze constructie wekt de indruk van kosteloos gebruik op langere termijn, maar de gebruikersovereenkomst biedt beperkte rechtsbescherming. De latere invoering en handhaving van het BHV-vignet, gevolgd door de uitspraak van de RvS over de handhaving daarvan, leidt ertoe dat er hogere kosten worden opgelegd aan de gebruikers van de haven, terwijl deze niet waren verwacht.

Hiermee ontstaat spanning met het rechtzekerheidsbeginsel omdat de vereniging in een situatie is gekomen waarbij overheidshandelen verwachtingen wekt die later worden doorbroken.

Hoe beoordeelt het dagelijks bestuur, in het licht van rechtzekerheidsbeginsel en de recente uitspraak van de Raad van State, dat door de gemeente enerzijds een gebruiksovereenkomst om niet is aangeboden die bewoners heeft aangezet tot investeringen, terwijl anderzijds via de invoering en handhaving van het BHV-vignet alsnog structurele kosten worden opgelegd voor het gebruik, en acht het DB dit verenigbaar met behoorlijk bestuur en het voorkomen van opgewekte maar niet nagekomen verwachtingen?